

Bressolant

les nostres cançons de bressol

Non, non non; tanca els ulls i Dorm canta la mare

L'element principal de la cançó és la repetició d'una tonada de tipus onomatopèic a la qual l'emissor s'encomana per procurar la son a l'infant.

Encara que en el disc les trobareu per separat, és obvi que tant la cançó interpretada per Tatiana Prades *Non non, non, tanca els ulls i dorm*; així com la cantada per Clara Andrés *Canta la mare* són dos variants d'una mateixa cançó.

Totes dues presenten uns versos on l'interpret s'encomana a algun element per a adormir el menut o la menuda. Aquest fragment funciona com a introducció i tot seguit es produeix una combinació de dos elements. Per un costat, la repetició de diferents versos de manera constant i per l'altre l'ús de l'onomatopèia "non non non". D'aquesta manera l'interpret adorm l'infant pel mètode de submissió o saturació.

Variants

Non, non, canta sa mare,	Non, non, non,
Non, non, fill del meu cor,	canta la mare
Tanca els ulls,	non, non, non
Tanca'ls i dorm.	al seu amor.
Tanca'ls, tanca'ls,	Tanca els ulls
Tanca'ls i dorm,	I dorm.
Tanca'ls, tanca'ls	
Vida meua,	Non, non, non, non
Tanca els ulls,	Tanca els ulls
Tanca'ls i dorm,	Vida meua,
Tanca'ls i dorm.	Tanca'ls i dorm.
(Callosa d'en Sarrià)	Non, non, non, non,
	Tanca els ulls
	I dorm,
	Non, non, non, non,
	(Callosa d'en Sarrià)

Bressolant

les nostres cançons de bressol

No-ni, no-ni nineta

Que ton pare és a Alacant,

I ta mare és a València,

I et durà un peixet cantant.

I et durà un peixet cantant.

(Oliva)

Non, nineta, non, nineta

Que li vinga la soneta;

Sa mare l'adormirà

Ni-non, ni-non, nineta non.

(Cocentaina)

Non, non xixet,

Ha caigut un banquet,

S'ha trencat la cameta

I ara va coixet;

Tomateta i pimentó,

Per les mares, xocolate,

I pels pares un bastó.

(Almenara)